

SPOLEČNOU
CESTOU

březen 2021

LITANIE KE SVATÉMU JOSEFOVI

Pane, smiluj se,
Kriste, smiluj se,
Pane, smiluj se,
Bože, náš Nebeský Otče, smiluj se nad námi.
Bože Synu, Vykupiteli světa,
Bože Duchu svatý,
Bože v Trojici jediný,

Svatá Maria, oroduj za nás.

Svatý Josefe, oroduj za nás.

Slavný Davidův potomku,

Světlo patriarchů,

Snoubenče Boží Rodičky,

Čestný strážce svaté Panny,

Pěstouně Božího Syna,

Ochotný ochránce Krista,

Hlavo svaté rodiny,

Josefe spravedlivý,

Josefe čistý,

Josefe moudrý,

Josefe statečný,

Josefe poslušný,

Josefe věrný,

Zrcadlo trpělivosti, oroduj za nás.

Milovníku chudoby,

Vzore dělníků,

Ozdobo domácího života,

Strážce panen,

Oporo rodin,

Útěcho ubohých,

Naděje nemocných,

Patrone umírajících,

Postrachu zlých duchů,

Ochránce svaté církve, oroduj za nás.

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. (3×)

Ustanovil ho pánem domu svého
a správcem veškerého statku svého.

Modleme se: Bože, který jsi v nevýslovné Prozřetelnosti vyvolil svatého Josefa za snoubence své nejsvětější Rodičky, dej nám, prosíme, abychom měli za přímluvce na nebi toho, kterého uctíváme jako ochránce na zemi. Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

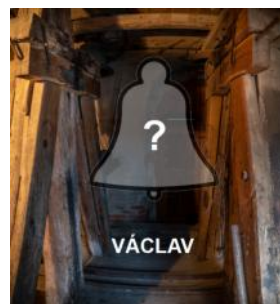

Milí farníci,

mimo obvyklý rámec posledních let se vám dostává do rukou farní zpravodaj v čase Velikonoc. Má to několik důvodů. Na prvním místě jsme se v rámci farní rady usnesli informovat o aktuálním rozhodnutí k realizaci opravy stávajícího elektrického pohonu zvonů ve věži při farním kostele, a s tím souvisejících dalších technických úprav, jako je nové zavěšení zvonů, výměna srdcí stávajících zvonů a nová elektroinstalace ve věži. Dalším důvodem vydání zpravodaje je informovat vás, kteří nemáte přístup ke křesťanským mediím v čase, kdy se nescházíme k běžnému slavení mši svatých, a mnohdy se k vám nedostávají informace z ohlášek či vývěsky. Například o probíhajícím roce svaté Ludmily, kdy si v září připomeneme její 1100. výročí od její smrti. A také vyhlášení roku sv. Josefa papežem Františkem a s tím spojenými duchovními dary, které z této události můžeme čerpat například skrze odpustky.

Dalším bodem diskutovaným na farní radě byl návrh, zda nepořídít chybějící zvon, který by měl doplnit stávající tři zvony. Tak to bylo plánováno již před 59 lety, kdy byly nyní dva zvony zavěšeny k umíráčku. Třetí chybějící zvon by měl být největší, aby doplnil harmonii tónů. Příští rok bude 14. října 60. výročí svěcení zvonů. Ke starému umíráčku a zvonům z roku 1962, které jsou zasvěceny jeden Panně Marii, a druhý sv. Josefovi by měl podle původních plánů přibýt zvon zasvěcený sv. Václavovi. Prozatím jsem oslovil Zvonařství Tkadlec z Halenkova o návrh zvonu a cenovou nabídku.

Zvony jsou součástí naší křesťanské kultury od nepaměti. Dnes zvony někoho ruší, podobně jako například kokrhání kohouta, ale i přesto jsou součástí života mnoha lidí, kterým nevadí a naopak je vedou k modlitbě či zamyšlení, protože zvony nás zvou především na mši svatou, k modlitbě a nebo nám oznamují události radostné či bolestné. Zvony jsou součástí lidského života jak ve velkoměstech i v nejmenších vesničkách. Zvony jsou i symbolem Velikonoc, když nejdříve utichají na památku utrpení a smrti Spasitele a o slavnosti Zmrtvýchvstání Krista oznamují velikonoční radost. Proto při letošních Velikonocích nás právě vyzvánění zvonů může jedinečně sjednotit v modlitbě, když nemůžeme být společně v kostele.

Zpravodaj vychází v čase Svatého týdne a nejdůležitějších křesťanských svátků Velikonoc, které letos podobně jako loni nemůžeme slavit ve fyzickém společenství farní rodiny, což by nás však nemělo odradit od společenství duchovního. Svatý stolec prostřednictvím kongregace pro bohoslužbu a svátosti vydal nótu k slavení Svatého týdne, kde vybízí: „...upřednostnit vysílání bohoslužeb, kterým předsedá biskup. Věřící, kteří nemohou navštívit vlastní kostel, mají být povzbuzeni, aby sledovali diecézní bohoslužby jakožto symbol jednoty“. A tak vás vybízím, pokud je to ve vašich možnostech, abyste sledovali přenosy z brněnské katedrály. Proto nebudou ve Svatém týdnu přenosy z farního kostela.

Chci vám milí farníci upřímně ze srdce popřát požehnané prožití velikonočních svátků v intimitě rodiny, nebo v samotě, která však nemá být osamoceností, ale duchovním sjednocením se s ostatními na dálku. Až uslyšíme zvonit zvony, vzpomeňme, že jsme pozváni ke společenství modlitby s druhými ve farnosti v diecézi a po celém světě, kde se lidé modlí k Bohu Otci skrze Syna a v síle Ducha Svatého.

S požehnaním otec Tomáš

Historie olešnických zvonů

V následujících řádcích, které jsou doslovným opisem historických knih, zjistíme, že osud zvonů může být velmi pohnutý.

O původním kostele sv. Vavřince kronikář píše, že roku 1633 byl kostel skoro úplně zpuštělý. *Ve věži byly tři zvony. První z roku 1525 s nečitelným nápisem. Druhý z roku 1562 a měl nápis: „Léta Páně 1562 tento zvon gest lyt od Wáclawa Konwaře z Welke Byteše k swolawání slova Božýho do chramu Pána Boha všemohoucyho za kněze Melchysara Akvilína“. Třetí zvon z roku 1593 s tímto nápisem: „Tento zvon gest od mystera Zachariasse za hospodáře Tomasse Truhlaře roku 1593“.*

V roce 1827 olešnický kostel sv. Vavřince vyhořel a zvony se při požáru roztavily.

Roku 1835 pořídil baron z Kunštátu pro olešnický kostel 3 zvony. Největší z nich byl ulit ze zvonoviny starých, při ohni roztavených zvonů. Nové zvony byly dne 15. října 1835 (čtyři roky před posvěcením kostela) posvěceny brněnským biskupem Gindlem v brněnské katedrále. Nesly jména členů rodiny dárců – Josef, Konrád a Leopold. Dne 17. října byly tyto zvony za zvuků bubnů a trub v přítomnosti vrchnosti a velkého množství lidu vytaženy na věž. První zvon, tak zvaný hrubák, měl nápis: „Svatý Josefe, oroduj za nás. Ku cti Boží od vysoce urozeného Pána Vladika Josefa z Honrichsů, pána na Kunštátě a Radiměři, patrona Chrámu Páně olešnického.“ Druhý zvon, tak zvaný poledňák: „Spasiž, o Pane, lid Tvůj a požehnej dědictví Tvému. Obětován k svolávání věrných křesťanů do chrámu Páně k poslouchání slova Božího.“ Třetí zvon, tak zvaná krňna, měl tento nápis: „Uděl, Pane, pokoje za těchto dnů našich. K pobožnosti svým věrným poddaným obětoval Josef, baron z Honrichsu.“ Kromě těchto zvonů byl ještě na věži umíráček, malý zvonek, který byl do Olešnice dodán hned po ohni z Kunštátu.

Tyto zvony vyzváněly z olešnické věže 82 let. Přišla první světová válka a zvony ze všech kostelů byly postupně rekvírovány pro válečné účely. Na olešnické zvony došla řada rok před koncem války.

Dne 15. května 1917 byly z věže katolického kostela sňaty tři zvony a z věžičky filiálního kostela malý zvon. Před snětím bylo se zvony zvoněno jednu hodinu na rozloučenou. Zvony musely být odevzdány pro vojenské účely. Odebrané zvony měly tuto váhu: z farního kostela 558 kg, 329 kg a 50 kg, z filiálního kostela 50 kg.

Roku 1919 byly pořízeny na věž katolického kostela dva železné zvony zasvěcené Panně Marii a sv. Leopoldu. Roku 1924 byl ve filiálním kostele sv. Mikuláše posvěcen nový zvonek. Tento měl 69 kg, obraz sv. Jana Nepomuckého a nápis „Svatý Jene Nepomucký, oroduj za nás“.

Roku 1928 byly slavnostně posvěceny ve farním kostele tři nové zvony v ceně 40 000 Kč:

- 1. zvon sv. Václav 760 kg s nápisem „Nedej zahynouti nám ni budoucím, svatý Václave“*
- 2. zvon Panna Maria 430 kg s nápisem „Zdravas Maria“*
- 3. zvon sv. Leopold 400 kg s nápisem „Svatý Leopolde, oroduj za nás“. Z věže farního kostela byly sundány dva železné zvony a byly zavěšeny zvony nové.*

Je obdivuhodné, že za 10 let po válce dokázali olešničtí pořídit celkem 4 nové zvony. Tyhle zvony dlouho nezvonily. Přišla 2. světová válka a opět povinné odevzdání zvonů. Všechny tři nové zvony i s umíráčkem musely být odevzdány v roce 1942 na válečné účely.

Z věžky kostelíka na Moravské straně byl sňat a odevzdán malý zvonek z r. 1923, zasvěcený sv. Janu Nepomuckému. Z druhého zvonu z r. 1650, zasvěceného sv. Mikulášovi, byly vzaty otisky nápisu a ozdob a zaslány památkovému úřadu v Brně; tak se podařilo tento zvonek zachránit. Zvony pořízené po první světové válce byly prý zavezeny do Hamburku, zvon z r. 1835 zůstal v Praze a byl odtud po válce dopraven zpět. Několik dní před sejmutím byl hlas zvonů zachycen na gramofonové desky. Byl pořízen zesílený záznam a zvuk se pouštěl z gramofonu z věže. Zvonovina evangelických zvonů nebyla pro válečné účely vhodná, proto ve věži kostela zůstaly.

Po válce začali farníci pod vedením místních duchovních na zvony sbírat prostředky. V roce 1953 po měnové reformě všechny peníze padly a muselo se začít sbírat znovu. Konečně se P. Kšicovi podařilo pomocí půjček z různých farností potřebnou sumu shromáždit. Zvony byly ulity ve zvonařství Kovolit v České u Brna, naloženy 11. října 1962 na valník a vypraveny do Olešnice. Po cestě je vítaly zvony farností, kudy auto projíždělo. Když přijelo auto do Crhova, byly zvony ozdobeny a pomalu se přibližovaly do Olešnice.

Doprovázel je v osvětleném „fiátku“ pan farář. A tak, jak se se starými zvony loučily zvony evangelické, opět nové vítaly. Auto přijelo na nádvoří u kostela. Očekávalo je velké množství farníků. Zvony byly opatrně přesunuty do kostela a připraveny k žehnání, které se konalo v neděli 14. října o půl druhé odpoledne. Světitelem byl tehdejší kapitulní vikář naší diecéze Dr. Josef Kratochvíl (pan biskup Dr. Karel Skoupý byl internován), za účasti mnoha kněží, družiček i věřících. Ještě ten den byly zvony vyzdvíženy na věž a večer se poprvé ozval jejich velebný hlas. I když původně byly na věži zvony tři a umíráček, nyní máme celkem zvony tři. Jsou to: Zvon Panna Maria s nápisem „Po Bohu nad Tebe nemáme“, zvon Svatý Josef s nápisem „Josefe, svatý dělníku, dílo naše ochraňuj“ a umíráček z roku 1835 od Josefa z Honrichsu. Přežil obě války, aby se vrátil zpět do Olešnice. Nápis na něm zní „Uděl, Pane, pokoje za těchto dnů našich“.

(Text psaný kurzivou je opisem z knihy „Dějiny městečka Olešnice“ od Josefa Višinky vydané v roce 1995.)

Kdy a proč zvony v Olešnici zvoní?

Ráno, v poledne a večer zvoní tzv. „klekání“. Tříkrát denně bychom se měli „zastavit“ a v modlitbě Anděl Páně si připomenout Ježíšovo vtělení. V dřívějších dobách lidé při zvuku zvonů v tento čas opravdu poklekli, ať byli kdekoli (na poli, ve škole, doma) a modlili se. Dnes už tohle nevidíme, což v žádném případě neznamená, že to už dneska neplatí. Církev stále naléhavě vyzývá věřící k této modlitbě třikrát denně a mnozí tak činí.

Počátek této modlitby lze datovat do roku 1241, kdy bratr Sindigardi z Arezza, ovlivněn zřejmě kázáním sv. Františka z Assisi, uvádí modlitbu Zdravas Maria slovy: „Anděl Páně řekl Marii“. Roku 1274 sv. Bonaventura radí spolubratřím pozdravit každý večer Pannu Marii třemi Zdravasy. Koncem 13. století se pak v Montacasinském opatství začíná zvonit ráno a večer k modlitbě Zdravas Maria. Důležitým datem je rok 1456, kdy chtěl turecký paša zasadit smrtící úder západním křesťanským zemím. Odpovědí na tuto jeho snahu je okružní list o modlitbě papeže Kalista III. Ten nařizuje polední zvonění, při kterém se všichni křesťané mají sjednotit v modlitbě a svolávat na ohrožené křesťanstvo Boží ochranu třemi Zdravasy a modlitbou Otče náš. Konečnou podobu modlitby Anděl Páně, jak ji známe dnes, vtiskuje roku 1571 papež Pius V., který ji vyzdvihl jako modlitbu pro celý den, aby doprovázela křesťany ráno, v poledne a večer.

Dále zvony svolávají k bohoslužbám, a to čtvrt hodiny před začátkem bohoslužby, v neděli i půl hodiny před začátkem.

Zvon umíráček nám oznamuje úmrtí našich blízkých a vyzývá nás k modlitbě za ně.

Zvony zvoní při velkých slavnostech, při svatbách, také doprovázejí farníky na jejich poslední cestě na hřbitov.

V pátek ve tři hodiny odpoledne nám zvony připomínají Ježíšovu smrt a v sobotu v předvečer neděle zvoní tzv. „slavení“ – upozorňují nás, že máme slavit neděli – Den Páně. Kromě pravidelného vyzvánění zvony také zvoní při mimořádných událostech, jak církevních, tak i světských.

Zvony zvoní během celého roku. Odmlčí se pouze od liturgie Zeleného čtvrtku do slavení Zmrtvýchvstání Krista na Bílou sobotu v noci. Na tuto dobu se říká, že „odlétají do Říma“ a jejich službu přebírají hrkačky a klapačky. V Olešnici se tento zvyk obnovil poměrně nedávno. Ve vesnicích Křtěnov, Crhov a Kněževěs se hrká pravidelně už spoustu let. Vesnice se obchází celá přesně v hodiny „klekání“ a na Velký pátek ještě v 15 hodin odpoledne.

Rekonstrukce zvonění

Z věže kostela sv. Vavřince pravidelně slyšíme zvonit zvony. Jsme na to zvyklí a považujeme to za samozřejmé. To, aby ale zvony zvonily, není jen tak samo sebou. Možná víte, možná nevíte, že těmi, kdo ožívují zvony na věži kostela, tedy starají se o jejich chod, jsou pánové František Vojta a Josef Soukal. Požádali jsme je, aby nám tuto svoji službu trochu přiblížili.

Pan František Vojta nám poskytl informace o mechanické části údržby a kontroly provozu zvonění:

Tuto službu jsem převzal od pana Františka Bílka v roce 2000. (Pan Bílek ji přebíral od pana Augustina Fadrného, který se o zvonění staral od instalace v roce 1962.) Zdravotní stav mu již neumožňoval vystupovat na věž, tak mě oslovil a předal potřebné informace a rady, jak při této práci postupovat.

Tato služba obnáší mazání pohyblivých částí pohonu a uložení zvonů. Každý je uložen ve dvou kluzkých ložiscích opatřených maznicemi.

Napínání a uvolňování ocelových lanek, které navazují na válečkový řetěz. Řetěz pohání řetězové kolečko na el. motoru a přenáší pohyb na zvon. Délku těchto lanek je třeba upravovat s ohledem na teplotu okolí. V létě působením tepelné roztaživosti zkracovat, v zimě uvolňovat, a tak udržovat stejnou hodnotu napětí.

Další důležitou součástí je zádržný mechanismus srdce zvonu. Je uložen uvnitř zvonu v jeho horní části. Jeho součástí je čep, kolem kterého se vykyvuje srdce. Toto zařízení složené z čepů, vahadel, závaží a pružiny zajišťuje přesný začátek a konec úderů srdce. Při zapnutí el. motoru a dosažení potřebného úhlu výkyvu zvonu srdce pustí – zvon začíná zvonit. Po vypnutí el. motoru zvon postupně zpomaluje – při určitém úhlu výkyvu se opět srdce zachytí – poslední úder. Zvon se zastavuje dál, ale už nezvoní.

O elektrickou část provozu zvonění se stará pan Josef Soukal, který doplnil:

Současná situace je taková, že pohony zvonění asynchronními motory jsou po téměř 60 letech na konci své životnosti. Z tohoto důvodu farnost uvažuje o modernizaci zvonění. Taktéž zavěšení a ovládání zvonů již potřebuje výměnu. S tím bude souviset i částečná rekonstrukce elektrické instalace. V této době bylo přemístěno měření spotřeby elektrické energie ze sakristie na fasádu kostela. Dále bude nutné vyměnit všechny ovládací a jističí prvky jednotlivých elektrických obvodů kostela a věže. S tím souvisí výměna elektrických kabelů do věže. Ve věži budou umístěny nové rozvaděče.

Celková oprava zvonů spočívá v odstranění záchytu srdcí ve zvonech, dále nové zavěšení na dubových závěsech s uložením na kuličkových ložiskách.

Pohon bude řešen lineárními asynchronními motory, které nemají žádná ložiska, ani kluzké uložení. Ovládání je řešeno elektronicky. Oproti současným pohonům pracují motory na obě strany, což má za následek šetrnější zacházení se zvony. Dále budou vyměněny srdce zvonů z měkké oceli. Instalace nového ovládání včetně nových pohonů by měla provádět odborná firma IMPULS-B, s.r.o., Ostrava. Celkové řešení ovládání bude předpokládat i možné budoucí doplnění věže o čtvrtý hlavní zvon.

Děkujeme panu Vojtovi a panu Soukalovi za zasvěcené informace o zvonění a zejména za jejich službu. Díky ní pro nás není zvonění zvonů něčím neznámým, tak jak tomu v mnoha obcích v současné době je. A jejich velebný zvuk nás může nejen upozorňovat na to, že se něco děje, ale i pozvedat k modlitbě.

Je jistě potěšitelné, že zvony mají odpovídající péči a jsme rádi, že dostanou nový pohon. Ten je obecně šetrnější nejen ke zvonům, ale také ke stolici, na které jsou zvony zavěšeny a potažmo ke konstrukci věže jako takové. A způsob zvonění se více blíží tomu přirozenému, ručnímu.

Pokud bude v budoucnu doplněn i další zvon, získá zvuk linoucí se ze zvonice jistě na libozvučnosti. Podobně jako když zkušený hudebník zahraje sladný akord.

Svatý Josef a svatá Ludmila

Většina z nás jistě zaregistrovala, že prožíváme v celé církvi rok svatého Josefa. Papež František vyhlásil „Rok svatého Josefa“ 8. prosince 2020, na svátek Neposkvrněného početí Panny Marie. Přesně před 150 lety byl svatý Josef vyhlášen patronem celé církve. Jen pro zajímavost patronem českých zemí je sv. Josef už od roku 1654, tedy 367 let, a patří k našim národním patronům.

Nabízí se nám spousta možností, jak prožít tento rok se sv. Josefem, i když do kostela moc nemůžeme. V kostele byla možnost zakoupit si brožury s modlitbami ke svatému Josefu, přes internet můžeme sledovat postní pátky se sv. Josefem nebo losovat v loterii sv. Josefa. I pro děti je na stránkách katechetického centra několik nápadů.

Postava sv. Josefa je úzce spjata i s naším kostelem. Majitel panství a hlavní donátor stavby farního kostela Josef z Honrichsů žádal konsistoř v Brně roku 1837, aby byl nový kostel zasvěcen sv. Josefu. Později však svůj úmysl změnil. V Olešnici byl vždycky sv. Josef uctíván. Byly mu svěřeny všechny práce ve farnosti. Každou středu, pokud nebyl jiný svátek, se na konci mše sv. zpívala píseň ke sv. Josefovi, při opravách bývala každý týden ve středu mše ke cti sv. Josefa za zdárný průběh oprav a pravidelně se modlila modlitba ke sv. Josefovi. I dnes se přede mší svatou ke sv. Josefovi ministranti modlí.

Už v předsíni kostela máme po celý rok vyřezávaný betlém z Betléma a v něm samozřejmě sošku sv. Josefa. Historicky nejceněnější obraz svaté rodiny od holandského malíře ze 17. století nám také zobrazuje tohoto světce. A nakonec krásná socha od bratří Kotrbů na Mariánském oltáři, kde nám svatý Josef ukazuje na Pannu Marii. Svatý Josef v Bibli nepromluvil ani slovo, ale v Olešnici kromě toho, že ho můžeme vidět, tak ho můžeme i slyšet. Jeho jméno nese zvon ve věži a spolu se zvonem Maria nás svolávají k modlitbě a do kostela.

V rámci celé církve máme rok sv. Josefa, ale v českých a moravských diecézích zároveň prožíváme rok naší nejstarší národní svěřence sv. Ludmily. Od jejího úmrtí uplyne letos 1100 let. Svatá Ludmila nás v Olešnici sleduje z „Českého nebe“, kde je zobrazena spolu s ostatními českými světci. Dokonce je s námi přítomna i fyzicky, protože v kostele v relikviáři je uchovávan její ostatek.

Obě tato jména zanechávají v Olešnici silnou stopu. V seznamu nejčastějších jmen v Olešnici z roku 2005 byla Ludmila na druhém místě a Josef na třetím. Nositelkami jména Ludmila bylo 40 žen a Josefu bylo 58. V mladších

ročnících je jich bohužel poskrovnu, ale jsou.

Oslovili jsme několik našich farníků, kteří jsou nositeli těchto krásných jmen a položili jsme jim všem stejnou otázku:

Nakolik je pro Vás důležité jméno, které nosíte a jaký vztah máte ke svému patronovi?

Ludmila Novotná

Všichni máme nebeskou maminku a já mám taky nebeskou babičku, po které mám jméno. Je to jméno slovanského původu, takže u cizinců se často setkávám s nepochopením. Ale u nás už je pár set let zabydlené a jeho nejznámější nositelka je patronka české země, to dává prostor pro vytvoření osobního vztahu.

Ludmila Tomanová

Moje patronka sv. Ludmila je pro mě další „maminka“. Bohužel se k ní ale stále málo modlím a utíkám.

Ludmila Čadková

Jméno Ludmila jsem získala po své kmotře. Přiznávám, že v dětství jsem jím moc nadšená nebyla kvůli různým zkomoleninám od svých spolužáků a také od některých dospělých. Ale nyní, kdy jsem obdarována dvěma vnučaty, a je mi

dopřáno trávit s nimi dost času, tak mi je moje patronka tak nějak bližší. Víc o ní a o svém životě přemýšlím, srovnávám, hledám, ... Je mi blízká svou spravedlností, štědrostí, vytrvalostí, pokorou, odpuštěním, a také velkým příkladem mírnosti, laskavosti a pevností ve víře.

Ludmila Knotková

Myslím, že Ludmila je krásné jméno. Nikdy jsem nelitovala, že mně rodiče dali toto jméno. Svatá Ludmila je vzorem dobrých matek, babiček i vychovatelek. Líbí se mi, jak velkoryse odpouštěla tomu, kdo ji ublížil. Byla nazývána „matkou chudých“, protože prokazovala hojné skutky křesťanského milosrdenství.

Jméno Ludmila nese i nejstarší farnice a občanka města Olešnice paní *Ludmila Podlípna*. Letos v září, dá-li Pán, oslaví požeňnaných 99 let. Všichni ji známe jako vždy upravenou a usměvavou paní, která je mezi lidmi velmi oblíbená. Léta prodávala oděvy na náměstí. V době totality oblékala téměř celou Olešnici a široké okolí. Na naši otázku už moc odpovědět nedokázala, ale řekla, že se jí její jméno líbí.

Josef Procházka

V našem rodě se již přes 300 let vyskytuje jméno Josef. Moji rodiče toto jméno přijali oba u křtu a já se sestrou též máme tohoto patrona. Ve 3. třídě jsem začal ministrovat s mým bratrancem Josefem. A tehdy se na sv. Josefa sloužila mše u bočního oltáře. Když jsem se v 19 letech oženil, připomněl mi P. Kšica tohoto patrona, abych se alespoň trochu přiblížil k němu. Měl jsem ho jako patrona s Pannou Marií celou vojnu jako ochránce. A nadále ho jako ochránce též mám.

Josef Slaviček

V osobě sv. Josefa vidím muže, symbol rodiny - jeden ze dvou pilířů (druhý je v osobě Marie). Má za úkol zabezpečit její životní potřeby, ochránit ji. Zdravá rodina je základ zdravé společnosti. V osobě sv. Josefa vidím učitele, který svým postojem, pohledem na svět ukazuje cestu svým potomkům. To samé se dá říci i o druhém pilíři - ženě Marii. Sv. Josef je u mne i druhý symbol a to člověk, který si vydělává na "svůj chlébездеjší" jako řemeslník. Musí být bystrý, zručný, musí se umět k práci postavit. Ochotný pomoci ostatním radou i prací. Každé ráno začínám znamením kříže, s prosbou o dary Ducha Svatého a ať u mě sv. Josef stojí. Jsem vděčný svým rodičům, že smím nosit jméno sv. Josefa.

Josef Kánský

Jméno, které mi rodiče dali, jsem prakticky zdědil po otci a dědovi. Ale jsem za ně vděčný a je pro mě důležité. Když jsem se jako dospělý připravoval k přijetí křtu, ani jsem moc nepřemýšlel, jakého si zvolím křestního patrona. Sv. Josef je mi velmi sympatický svojí nenápadností. Je pro mě velkou inspirací a je mi velmi blízký.

Josefové otec a syn Palinkovi

Jméno Josef je pro nás srdeční záležitostí. Jsme hrdými nositeli tohoto jména po mnoho generací. Snažíme se žít po vzoru sv. Josefa, který je našim vzorem.

Děkujeme všem osloveným za jejich odpovědi a věříme, že tato krásná jména nezaniknou a že je hrdě budou nosit i další generace.

Přehled hospodaření ŘKF Olešnice za rok 2020

POČÁTEČNÍ STAV K 1. 1. 2020		
finanční prostředky (pokladna + účet)		577626,09
Závazky (půjčky) z minulých let		74000,-
Pohledávky		246,-
Celkem		651872,09
Sbírky a dary		433196,-
Příspěvek Města Olešnice		23000,-
Ostatní příjmy (nájemné, úroky, ...)		87208,91
Příjmy celkem		543404,91
Bohoslužebné (hostie, víno, svíce, olej, liturg. knihy,....)		48487,-
Režijní náklady celkem		166416,99
z toho:	plyn, vodné a stočné, el.energie,popelnice (79,5+8,5+31,5 tis.)	119738,40
	údržbářský a úklidový materiál, kancel. materiál	32641,59
	pojištění	9935,-
	poplatky bance, TV, rádio, internet, zpravodaj, kopírování, odpad	4102,-
Opravy celkem		178329,58
z toho:	opravy památek (schody, restaur. oltáře , brouš. podlahy)	169078,58
	opravy ostatní	9251,-
Odeslané sbírky celkem		82503,-
z toho:	Bohoslovci	17928,-
	Na repatriaci uprchlíků	3198,-
	Svatopetrský halář	13792,-
	Potřeby diecéze - doplatek Puls	47585,-
DHM (kamera)		9999,98
Ostatní celkem - pastorage, náboženství, cestovné, autobus		4281,-
Daň z PPO, DNE		5023,-
vyúčtování dotace - Město		29607,-
Výdaje celkem		524647,55

KONEČNÝ STAV K 31. 12. 2020		
finanční prostředky (pokladna + účet)		596383,45
Závazky (půjčky) celkem		74000,-
Pohledávky		246,-
Celkem		605201,45

Svátosti a svátostiny

Ve farnosti sv. Vavřince **byli v roce 2020 pokřtěni:**

Ester Plíhalová, Kristián Kozánek, Antonie Havlová, Viktorie Adamcová, Mikuláš Maršálek, Jan Šafařík, Ondřej Horáček, Adam Hempfinger

K prvnímu svatému přijímání přistoupili dne 21.6.2020

Jakub Horáček, Jan Horáček, Hana Kroupová, Radmila Kubičková, Nela Kůrová, Vanesa Navrátilová, Barbora Procházková a Dominik Ryzí

Do stavu manželského vstoupili

dne 12.9.2020 Helena Žaludová a Michal Havlíček

dne 10.10.2020 Veronika Mitanová a Jakub Filip

dne 17.10.2020 Markéta Kohoutová a Roman Mach

Na poslední cestě **jsme vyprovodili :**

dne 23.1.2020 paní Jarmilu Trávníčkovou, nar. 1945

dne 1.2.2020 paní Marii Čuprovou, nar. 1933

dne 13.3.2020 paní Hedviku Nedělovou, nar. 1938

dne 25.3.2020 pana Jana Čuhla, nar. 1932

dne 28.3.2020 pana Josefa Plucka, nar. 1948

dne 3.7.2020 pana Jiřího Vyslouzila, nar. 1951

dne 25.7.2020 paní Štěpánku Kučirkovou, nar. 1976

dne 8.8.2020 pana Viktora Šafaříka, nar. 1935

dne 25.9.2020 pana Karla Tenoru, nar. 1939

dne 9.10.2020 pana Františka Sítaře, nar. 1950

dne 31.10.2020 paní Marii Krejčí, nar. 1941

dne 18.12.2020 paní Františku Kintrovou, nar. 1946

dne 23.12.2020 pana Josefa Novotného, nar. 1931

Spěchejme milovat lidi, strašně rychle odcházejí.

Noc kostelů

Každoročně naše farnost pořádá několik akcí, které jsou určeny široké veřejnosti – ples, adventní trhy, přednášky apod. Protože nic z toho se za uplynulý půlrok neuskutečnilo, rozhodli jsme se, že se letos mimořádně připojíme k celonárodní „Noci kostelů“. Dá-li Pán a epidemiologická situace, tak se noc kostelů uskuteční v pátek večer 28. 5. 2021. Prostřednictvím této aktivity bychom chtěli přiblížit hlavně dětem postavy sv. Josefa a sv. Ludmily. Vždyť svatý Josef většinu významných událostí svého života, které jsou zaznamenány v Písmu, prožil v noci. Obracíme se tímto na všechny, kteří by chtěli jakkoliv pomoci, aby se hlásili otci Šimovi.

Vydává Římskokatolická farnost Olešnice na Moravě, vychází pro vnitřní potřebu farnosti. Texty sestavili P. Tomáš Šíma, Josef Kánský, Jarmila Sobotková; foto Stanislav Knotek. Zpravodaj najdete na internetové adrese <http://olesnice.katolik.cz>.